

de opbouw van een overtuigende adviestekst

enkele schematische notities

0. Een advies aan een politicus open je met een rijtje beslispunten.

1. De **inleiding**, die je niet zo hoeft te noemen
Daarin zet je de aanleiding van de tekst, het concrete belang van de lezer om deze tekst te lezen en de centrale vraag waar de tekst antwoord op geeft

2. Dan het **kader**, dus voor je antwoord geeft op de centrale vraag, schets je het uitgangspunt, de voorwaarden, de huidige situatie, de juridische beperkingen, dat soort zaken.

3. En dan al je **standpunt**, dus je voorstel, je idee, je advies, je oplossing.
Dit standpunt moet je zo snel mogelijk ventileren, zodat je de schrijver makkelijker door de tekst voert naar de argumenten die je standpunt onderbouwen.

4. De **argumentatie** komt ná je voorstel; dat leest het beste. Hier ziet de lezer de voors en tegens, de verdediging van het standpunt. Een verdediging die hem of haar overtuigt en die zo is over te nemen: zinnig, eenduidig en begrijpelijk.
Streef naar niet meer dan drie argumenten en formuleer ze in een drieslag zodat ze makkelijk te onthouden zijn.

00. Voor een politicus kan je hier het **draagvlak** kwijt.

5. De **actie**, waar elke tekst mee moet eindigen. Van gevolgen, consequenties, tijdspad, plan van aanpak en stappenplan, kortom: hoe nu verder.

Valkuil

Een adviestekst is géén beleidstekst. In een beleidstekst beschrijf je je eigen plannen, of van jouw afdeling, voor de toekomst. Een adviestekst is een tekst aan een lezer met het advies aan die lezer om iets te doen of te laten, en wel om die en die redenen. Die lezer moet je overtuigen, en dat doe je met argumenten die begrijpelijk zijn, makkelijk te onthouden en makkelijk door te vertellen.